

Art. 7. W wyjątkowych wypadkach, zasługujących na szczególne uwzględnienie, gdyby uiszczenie podatku w przepisanych terminach mogło narazić egzystencję gospodarczą płatnika, służy Ministrowi Skarbu prawo odraczania podatku, jako też rozkładania na raty.

Ministrowi Skarbu służy prawo przeniesienia powyższych uprawnień na władze skarbowe niższych instancyj.

Art. 8. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje począwszy od 1 stycznia 1925 r. na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem województwa śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

297.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 3 kwietnia 1925 r.

o zmianie niektórych przepisów prawa o stowarzyszeniach z r. 1867, obowiązującego na obszarze b. zaboru austriackiego.

Art. 1. Przez polityczną władzę krajową w ustawie o stowarzyszeniach z dnia 15 listopada 1867 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 134 §§ 4, 5, 6, 7, 8, 9, 25, 26 i 35) należy rozumieć władzę administracyjną II instancji (województwo).

Art. 2. § 8 ustawy z dnia 15 listopada 1867 r. (Austr. Dz. Ust. P. № 134) otrzymuje brzmienie:
„Przeciw zakazowi władzy administracyjnej II instancji można wnieść odwołanie do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w ciągu dni 60.”

Art. 3. Do § 10 tejże ustawy dodaje się ustęp 2 i 3 w brzmieniu następującem:

„Oddziały, bądź filje stowarzyszeń, powstające w województwach, w których niniejsza ustawa nie obowiązuje, powinny przed rozpoczęciem swej działalności uczynić zadość przepisom o stowarzyszeniach, obowiązującym w tych województwach. Stowarzyszenia jednak, których statuty zostały zatwierdzone przez Radę Ministrów, lub Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, przy otwieraniu oddziałów, bądź filij obowiązuje się tylko zgłosić u władzy administracyjnej I instancji rozpoczęcie swej działalności.

Jeżeli przepisom powyższym nie uczyniono zadość, albo jeżeli zmiana statutu, względnie rozsze-

zenie działalności stowarzyszenia, przedstawia się jako przeciwne ustawie lub prawu, albo jako niebezpieczne dla Państwa, władza może w ciągu 28 dni od dnia otrzymania wiadomości wydać zakaz zmiany statutu lub wykonywania zgłoszonej, względnie rozpoczętej działalności; odwołanie od decyzji, wydanych na zasadzie niniejszego paragrafu, jest dopuszczalne w ciągu dni 60.”

Art. 4. § 15 znosi się.

Art. 5. § 30 otrzymuje brzmienie:
„Członkami stowarzyszeń politycznych nie mogą być cudzoziemcy i osoby poniżej 18 lat.”

Art. 6. § 31 znosi się.

Art. 7. § 32 otrzymuje brzmienie:
„Stowarzyszenia polityczne obowiązane są w terminie 14 dni po rozpoczęciu działalności, a następnie corocznie przedkładać wykaz liczby swych członków.”

Art. 8. §§ 33 i 34 znosi się.

Art. 9. § 35 ustęp drugi otrzymuje brzmienie:
„Czy stowarzyszenie uważać należy za polityczne, o tem rozstrzyga władza administracyjna II instancji, której decyzja może być zaskarżona w drodze rekursu na ogólnych zasadach do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Władza winna się przy swej decyzji w tej mierze kierować celami stowarzyszenia, ustalonymi w statucie, oraz jego działalnością niewątpliwie stwierdzoną.”

Art. 10. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 11. Niniejsza ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

298.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 22 kwietnia 1925 r.

o poborze rekruta w 1925 roku.

Art. 1. Zezwala się na przeprowadzenie w roku 1925 poboru rekruta.

Art. 2. Wszyscy poborowi, uznani za zdolnych do służby w wojsku stałym, winni otrzymać wyszko-

lenie wojskowe w ramach stanu liczebnego wojska, ustalonego w budżecie na rok 1925.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Ratajski*

299.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 8 kwietnia 1925 r.

o sposobie zastąpienia wpisów do ksiąg wieczystych, które pozostały w posiadaniu niemieckich władz.

Na podstawie § 92 niemieckiej ordynacji hipotecznej i art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszem uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75, poz. 511) postanawia się co następuje:

§ 1. Dla nieruchomości położonych w Polsce, które zapisane są w księgach wieczystych pozostałych w posiadaniu władz niemieckich — obowiązują przepisy §§ 2 i 3.

§ 2. Wydział ksiąg wieczystych zbada na podstawie dokumentów, któremi rozporządza, czy wpis do księgi wieczystej potrzebny do zmiany prawa, o który proszono we wnioskach, które już wpłynęły i które w przyszłości wpływać będą jest dopuszczalny. Wnioskowi należy odmówić, jeżeli to badanie wykaze, że wpis jest niedopuszczalny. W przeciwnym razie należy wniosek uznać za dopuszczalny i o tem wnioskodawcę zawiadomić. Z chwilą zawiadomienia o dopuszczalności wniosek ma dla zmiany prawa ten sam skutek, jaki jest połączony z wpisem do księgi wieczystej.

Po otrzymaniu karty księgi wieczystej, należy zmianę prawa wpisać, jeżeli z treści księgi wieczystej się okaże, że wniosek o wpis był uzasadniony. Jeżeli zaś wpis nie nastąpi, należy dla ogłoszonego wniosku wpisać ostrzeżenie lub sprzeciw.

W jaki sposób należy postąpić celem przywrócenia karty księgi wieczystej postanowią szczegółowe, w tym względzie wydać się mające, przepisy.

§ 3. Wydział ksiąg wieczystych ma prowadzić wykaz wpisów, które po myśli § 2 ustęp 1 uznano

za dopuszczalne. Wgląd do tego wykazu jest dozwolony każdemu, kto wykaże uprawniony interes.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, na obszarze okręgów sądów apelacyjnych w Poznaniu i w Toruniu.

§ 5. Wykonanie tego rozporządzenia powierza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Minister Sprawiedliwości: *A. Żychliński*

300.

Rozporządzenie Ministra Kolei

z dnia 8 kwietnia 1925 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych o taryfie towarowej polskich kolei wąskotorowych.

Na mocy ustawy z dnia 12 czerwca 1924 r. o zakresie działania Ministra Kolei Żelaznych i o organizacji urzędów kolejowych (Dz. U. R. P. № 57 poz. 580) zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach wąskotorowych, stosujących taryfę towarową polskich kolei żelaznych, wprowadza się osobną taryfę towarową polskich kolei wąskotorowych (części I, II, III i IV) o brzmieniu według załącznika do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1925 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą na tychże kolejach wąskotorowych: część I „taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt kolejami żelaznymi w Polsce”, rozciągnięta na przewozy kolejami wąskotorowymi rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 26 lipca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 60, poz. 545) oraz części II, III, IV i V „taryfy towarowej polskich kolei żelaznych”, rozciągnięte na przewozy kolejami wąskotorowymi rozporządzeniem Ministra Kolei Żelaznych z dnia 28 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 137, poz. 1156) wraz z wszystkimi późniejszymi zmianami i uzupełnieniami, dotyczącymi powyższych części taryfy przy stosowaniu ich na kolejach wąskotorowych.

Minister Kolei: *Tyszka*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *Janicki*